

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กอบศักดิ์ พฤติพิทักษ์. "ทัศนคติทางการเมือง ของคณะกรรมการสภาพัฒนาในเขต
อำเภอสามพราน: ความมีสมรรถนะทางการเมือง ความไว้วางใจทาง
การเมืองและทัศนคติต่อรัฐบาลเพื่อชาติชาย ชุมชน" สารนิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาลัยธรรมศาสตร์, 2531.

กิตติ ประทุมแก้ว. "ความสำนึกรากฐานการเมืองของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นใน
ฐานะนักวิชาการ: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองพระนครศรีอยุธยา" (เอกสารวิจัย
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2529)

จุมพล สวัสดิ์ยักษ์. ขอบข่ายและวิชีวิจัยทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2531.

ชัยยศ สิริรัตนบวร. "ความรู้ และความเข้าใจในบทบาท และหน้าที่ของกรรมการ
สภาพัฒนา: ศึกษาระบบทั่วไป จังหวัดอุบลราชธานี
สารนิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2531

ชูศักดิ์ เที่ยงตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นของไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.

ชูศักดิ์ เที่ยงตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2520

นฤชา สำราญทรัพย์. "ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนต่อการปกครอง
ท้องถิ่นฐานสุขภาวะ: ศึกษาเฉพาะกรณีสุขภาวะหนองตาภยา อำเภอ
ท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี". สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533

ธงชัย วงศ์เรียมุทอง. "สภาพัฒนา กับการพัฒนาการเมืองระดับท้องถิ่นไทย".

วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2520

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: B \$ B Publishing, 2535.

ประทาน คงฤทธิศึกษากร. ทฤษฎีการปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: เอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์และโรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535.

ประยัดค หงษ์ทองคำ และพรศักดิ์ พ่องแพ้ว. บัญชีและแนวทางปรับปรุงประสิทธิภาพของการบริหารเทคโนโลยีไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจ้าพระยาการพิมพ์, 2529.

พีระศักดิ์ พูนเดช. "บทบาทนายอำเภอในการส่งเสริมการกิจของสภากาแฟลศึกษากรณีสภากาแฟในเขตอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี". วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์ มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

พูนศักดิ์ วนิชวิเศษกุล. "การปักครองท้องถิ่นและพื้นฐานการพัฒนาประชาธิปไตยศึกษาสภากาแฟบนม่วง อำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร". สารนิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.

รังสิต วงศ์ทองคี. "พฤติกรรมการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง: ศึกษาเฉพาะกรณีการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง สมาชิกสภากาแฟบาลตำบล อำเภอเมืองพะ จังหวัดสมุทรสงคราม". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.

ลิขิต ชีรเวคิน. การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชนบท.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

ลิขิต แพ่งโสภา. "ความเป็นไปได้ของการปักครองท้องถิ่นแบบสภากาแฟ: ศึกษาเฉพาะกรณีบริหาร". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

ศานิตย์ นาคสุขศรี. "ความรู้ ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของสุขาภิบาลต่อการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีการสุขาภิบาลในจังหวัดนนทบุรี". สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

สุชาติ ประสีทธิรัฐสินธุ์. บทบาทของกำนันในการพัฒนาองค์กรท้องถิ่น. วารสาร
พัฒนบริหารศาสตร์, ปีที่ 30 ฉบับที่ 2 (เมษายน-มิถุนายน 2533).

สุธรรม วงศ์โภดhwang, สุริยา ประกิตธรรมรังษี และยงยุทธ สัตยาลัย. การปักครอง
ท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2520.

อนันต์ อนันตภูล. การปักครองท้องถิ่นของไทย. ตำราประกอบการศึกษาวิชา ร.253
การปักครองท้องถิ่น คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.

อำนวย ปรัญชจริยา. "บทบาทและหน้าที่ของสภาตำบลต่อโครงการสร้างงานชนบทใน
ปี 2532 : ศึกษารณ์ตำบลศรีเมืองหาโพธิ์ อำเภอครชัยศรี จังหวัดนครปฐม".
วิทยานิพนธ์ ภาควิชาการปักครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

อุทัย หิรัญโต. การปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2523.

เอกสารอื่น ๆ

กรรมการปักครอง, กองวิชาการและแผนงาน. ผลการศึกษาวิจัย พฤติกรรมการบริหาร
และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสภาตำบล

สำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรี, กองนิติกรรม. ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบล
และการบริหารส่วนตำบล พ.ศ....., เอกสาร ໂຮໝ່, 2536

รัฐสภาราชปีที่ 10 ฉบับที่ 10 เดือนตุลาคม 2535.

อิศเรศ ฐิติมนະภูล, การเมืองการปักครองท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในความคิดของนักวิชาการ, นิตยสารท้องถิ่น (ปีที่ 25).

ภาษาอังกฤษ

Allport, Gordon W. Attitudes" In Hand book of Social Psychol, PP. 798-884.

Edited by C. Murchison. Worcester: Clerk University Press, 1935.

Almond, Gabriel A. and Verba, Sidney. The civic Culture: Political Attitudes and
Democracy in Five Nations. Princeton University Press, 1963.

Banfield, Edward C. and James Q. Wilson. City Politics. New York Vintage Books Alfred A Knoff Inc., 1965.

Clarke, Jonh. J Outline of Local Government of the United Kingdom. London: Sir Isaac Pitmzn and Sons, Ltd, 1957.

Cummings Jr, Milton C and David Wise, Democracy Under pressure: An Introduction to the American Political System New York : Harcourt Brace Javanovich Inc. 1971.

Dahl, Robert.A. Modern Political Analysis. New Jersey: Prentice Hall, Inc 1963

Hill, Dilys M. Democratic Theory and local Government. london: George Allen & Unwin, 1974.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปางรกรรมมหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วน ที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล การกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบตาม ความเป็นจริง เพื่อที่ผลการศึกษาจะได้มีความถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงในคำ
ถ้าแต่ละข้อ

3. การกรอกแบบสอบถามของท่านถือเป็นข้อมูลปกปิด ดังนั้นไม่ต้องใส่ชื่อ-ชื่อสกุล ลงในแบบสอบถามนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องแบนสอนตาม

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง อายุ.....ปี

2. ตำแหน่ง ( ) กำนัน ( ) ผู้ใหญ่บ้าน

3. สถานภาพการสมรส ( ) โสด ( ) สมรส
( ) นาย ( ) แยกกันอยู่

4. การศึกษาขั้นสูงสุด ( ) ประถมปีที่ 1-6 ( ) มัธยมต้น-ปลาย
( ) ปวช.-ปวส. ( ) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

5. อาชีพ
( ) ทำสวน ( ) ทำนา
( ) รับจ้าง ( ) ค้าขาย
( ) ธุรกิจส่วนตัว ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

6. รายได้ต่อปี

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท ☐ 50,000-100,000 บาท	☐ 10,000-50,000 บาท ☐ 100,000 บาทขึ้นไป

7. ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

- ประธานสภาองค์กรฯ
- ประธานคณะกรรมการบริหาร
- รองประธานสภาองค์กรฯ
- เลขาธุการคณะกรรมการบริหาร
- สมาชิกสภาองค์กรฯ
- กรรมการบริหาร

8. อายุการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล จนถึงปัจจุบัน.....ปี

9. อายุการดำรงตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน จนถึงปัจจุบัน.....ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปlogenกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
<p>1. <u>สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบล</u></p> <p>1. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลที่มาจากการเลือกตั้งหมุนเวียนและ 2 คนนั้น ไม่เหมือนสามเพรษจะทำให้ จำนวนเสียงมีมากกว่าสมาชิกโดย ตำแหน่ง และอาจถูกครอบงำจาก พรรคการเมืองหรือกลุ่มอิทธิพลใน ตำบลได้</p> <p>2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล อาจถูกครอบงำ / สั่งการจาก ข้าราชการประจำได้ง่าย ทำให้การ พัฒนาตำบลไม่จริงก้าวหน้า หรือล้า ชา</p>					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลที่มีจากการเลือกตั้งและโดย ตำแหน่งหมู่บ้านและ 3 คนนั้นเพียงพอ และเหมาะสมต่อการติดตามและการ ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ การบริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบล					
4. วาระการดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ใน ประชานและรองประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบล คราวละ 2 ปีนี้ ไม่เหมาะสมควรเป็นคราวละ 4 ปี เท่ากับการดำเนินการตามของคณะกรรมการ การบริหาร องค์การบริหารส่วน ตำบล เพื่อจะได้สามารถตรวจสอบ/ กำกับการทำงานของคณะกรรมการ บริหาร ได้อย่างต่อเนื่องเป็นคราวๆ ไป					
5. เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วน ตำบลที่เลือกมาจากการสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นสามารถ รับผิดชอบงานธุรการ การจัดประชุม ^{จัดประชุม} และงานอื่นใดที่องค์การบริหารส่วน ตำบลมอบหมายได้เป็นอย่างดี					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างดี
6. ควรกำหนดให้ตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งของกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ตำบล เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ เป็นสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย เพราะเป็นผู้ที่รู้ปัญหาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ตำบลเป็นอย่างดี					
7. สมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการแต่งตั้ง ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในสัญญาค้าสภากองค์การบริหารส่วนตำบล หรือในกิจการที่ทำให้เก่องค์การบริหารส่วนตำบลภายนอก การดำเนินการดังนี้ในสภากองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้า					
2. <u>คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล</u>					
1. การกำหนดให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 2 คน และสมาชิกสภากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง 4 คน เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้าได้					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2. การให้อำนาจสภากองค์การบริหารส่วนตำบล ลงมติ 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพื่อให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งนั้นอาจทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถูกกลั่นแกล้งและไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนาตำบล					
3. องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ควรถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหาร เพราะจะทำให้การพัฒนาตำบลมีความยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้น					
4. ไม่ควรกำหนดให้กำนัน ซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในตำบลมาเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และถูกตรวจสอบ/กำกับดูแลโดยสภากองค์การบริหารส่วนตำบลอีกด้วย					
3. <u>อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล</u>					
1. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างจากที่มีอำนาจหน้าที่ของสภาตำบล					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2. อ่านจากหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพ.ร.บ. ฉบับนี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการ บริหารการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าว หน้ามากยิ่งขึ้น					
3. พ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ชนบท เจริญขึ้น การอพยพย้ายถิ่นออกจะ น้อยลง เด็ก และเยาวชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น					
4. พ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากยิ่ง ขึ้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ (การวางแผน/กำกับงาน) และการ ดำเนินงาน (การช่วยเหลือ/รวมมือ [*] รวมแรงกัน)					
5. พ.ร.บ.ฉบับนี้ ทำให้องค์การ บริหารส่วนตำบลสามารถพึงตนเอง ได้ในด้านการบริหารจัดการเป็นผล ให้การพัฒนาตำบล มีความคล่องตัว มากยิ่งขึ้น					
6. พ.ร.บ.ฉบับนี้ ช่วยให้ประชาชนใน ท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครองมาก ยิ่งขึ้น					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7. องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจออกข้อบังคับตำบล เพื่อใช้บังคับในตำบลได้ จะทำให้การบริหารการพัฒนาตำบล มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น					
8. องค์การบริหารส่วนตำบล มีความจำเป็นและต้องการให้มีพนักงานตำบล เพื่อช่วยให้ในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล					
4. <u>รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล</u>					
1. รายได้ต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับรวมกับเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ เพียงพอต่อการนำไปพัฒนาตำบล					
2. เงินค่าตอบแทนประธานกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขาธุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหาร และเลขาธุการกรรมการบริหารตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ยังไม่เหมาะสมควรกำหนดให้ได้รับมากมากขึ้น เนื่องจากต้องรับผิดชอบการพัฒนามากขึ้น					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
3. องค์กรบริหารส่วนตำบล ไม่มี อิสระในการทำงานอย่างแท้จริง เนื่อง จากต้องปฏิบัติตามระเบียบของ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอน การจัดการ ทรัพย์สิน การซื้อ การจ้างค่าตอบ แทนและการจ้าง					
4. การนำรายได้ขององค์กรบริหาร ส่วนตำบล ไปสร้างงานในชนบทจะ ทำให้การวางแผนลดลง และลดการ เกลื่อนย้ายหลังไฟเลาสูญเสียเมือง ได้อีกทางหนึ่ง					
5. องค์กรบริหารส่วนตำบล สามารถ บริหารรายได้และค่าใช้จ่ายได้เองโดย ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ					
6. องค์กรบริหารส่วนตำบล สามารถ จัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณราย จ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบงบ ประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้เอง โดย ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ					

	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7. รายได้ขององค์การบริหารส่วน ตำบล จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการจัดเก็บของตน เองซึ่งจะทำให้องค์การบริหารส่วน ตำบลมีความพยายามและพึงพาณ เองมากยิ่งขึ้น ถือเป็นการ กระจาย อำนาจอย่างแท้จริง					

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปlogenกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอนatham

ความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภานาถับล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อร่วบรวมข้อมูลความคิดเห็น ของ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่มีต่อพระราชบัญญัติสภาน้ำดื่ม พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการ พัฒนา提案 การกรอกข้อมูลในแบบสอบถาม ขอความกรุณาตอบตามความเป็นจริง เพื่อที่ผลการศึกษาจะได้มีความถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. ขอให้ท่านใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงในคำ
ถ้ามั่นใจ

3. การกรอกแบบสอบถามของท่านถือเป็นข้อมูลปกปิด ดังนั้นไม่ต้องใส่ชื่อ-ชื่อสกุล ลงในแบบสอบถามนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง อายุ.....ปี

2. ตำแหน่ง ( ) กำนัน ( ) ผู้ใหญ่บ้าน

3. สถานภาพการสมรส ( ) โสด ( ) สมรส
( ) นาย ( ) แม่กันอยู่

4. การศึกษาขั้นสูงสุด ( ) ประถมปีที่ 1-6 ( ) มัธยมต้น-ปลาย
( ) ปวช.-ปวส. ( ) ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

5. อาชีพ

5. ອາຊີ່ພ

- ( ) ทำสวน ( ) ทำนา
( ) รับจำนำ ( ) ขาย
( ) ธุรกิจส่วนตัว ( ) อื่น ๆ (ระบุ).....

6. รายได้ต่อปี

- ( ) ต่ำกว่า 10,000 บาท   ( ) 10,000-50,000 บาท
 ( ) 50,001-100,000 บาท   ( ) 100,001 บาทขึ้นไป

7. ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

- ( ) ประธานสภาตำบล
 ( ) รองประธานสภาตำบล
 ( ) สมาชิกสภาตำบล

8. อายุการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล จนถึงปัจจุบัน.....ปี

9. อายุการดำรงตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน จนถึงปัจจุบัน.....ปี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ความคิดเห็น	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
I. สมาชิกสภาตำบล (มาตรา 7)					
1. สมาชิกสภาตำบลที่มารจาก การเลือกตั้งหมู่บ้านละ 1 คนนั้นน้อยมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นและการบริหาร พัฒนาตำบล ควรจัดให้มีการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งจะทำให้จำนวนเสียงมีมากกว่าสมาชิกโดยตำแหน่ง และทำให้ประธานสภาตำบลสามารถ เลือกตั้งด้วย					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2. สมาชิกสภาพำบลที่มำจากกการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 1 คน จะมีจำนวนเท่ากับสมาชิกโดยคำแห่ง ดังนั้นการบริหารการพัฒนาภำบลหรือการลงมติใด ๆ จึงถูกครอบงำ/สั่งการจากหัวราชการประจำได้ด้วย ทำให้การพัฒนาสภาพำบลไม่เจริญก้าวหน้า หรือล้าช้า					
3. เลขานุการสภาพำบลที่มำจากกการเลือกตั้ง จะมีความสามารถในการวางแผนพัฒนาภำบล และประสานความร่วมมือของส่วนราชการต่าง ๆ ได้ดีเท่าเลขานุการสภาพำบลโดยคำแห่ง (ครู/ปลัด/พัฒนากร)					
4. สมาชิกสภาพำบลที่มำจากกการเลือกตั้งและโดยคำแห่ง หมู่บ้านละ 2 คนนั้น ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ การพัฒนาภำบลให้สำเร็จอย่างไปได้					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
5. ควรกำหนดให้ตัวแทนที่มาราชการเลือกตั้งของกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ตำบล เช่น กลุ่ม แม่บ้าน กลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ เป็นสมาชิกของสภาตำบลด้วย เพราะเป็นผู้ที่รู้ปัญหาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ตำบลเป็นอย่างดี และจะนำปัญหาเสนอเข้าสู่สภาตำบล เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มอาชีพนั้นๆ					
6. การกำหนดให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และสารวัตรกำนัน ไม่สามารถสมัครรับเลือกตั้งได้ จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบล เพราะเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้าน					
7. สมาชิกสภาตำบล ที่มาราชการแต่งตั้ง ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสภาตำบล หรือในกิจการที่ทำให้เกสภาตำบลภัยหลังการดำรงตำแหน่งในสภาตำบล จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้า					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
8. การเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลแต่ละครั้ง ประชาชนได้ตรวจสอบความประพฤติและความสามารถของผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้วว่า เหมาะสมกับตำแหน่งซึ่งเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ในสภาตำบล					
9. ไม่ควรให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสภารំบាលเป็นเลขานุการของสภารំบាល เนื่องจากเป็นผู้ที่จะมาทำแผนงาน/โครงสร้างต่าง ๆ ของสภารំบាលอาจถูกหักนำไปและควบคุมจากนายอำเภอ ได้ ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามความประสงค์ของสภารំบាល					
10. สภารំบាលไม่ต้องการการแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาสภารំบាល จากข้าราชการประจำ ที่ปฏิบัติงานในสภารំบាល เช่น ปลัดอำเภอ พัฒนาการ ครุ-					
2. <u>อำนาจหน้าที่ของสภารំบាល</u>					
1. ดำเนินการที่มีอำนาจหน้าที่ ใน การดำเนินกิจการเกี่ยวกับการพานิชย์ หรือคิจการอื่นที่จำเป็นสำหรับรายภูมายในสภารំบាល จะช่วยในการพัฒนาสภารំบាលเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2. อำนาจหน้าที่ของสภาร่างกายตาม พ.ร.บ.ฉบับนี้ ไม่แตกต่างกับอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตาม กฎหมายลักษณะการปกครองท้องที่					
3. อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้เหมาะสมและเพียงพอ ต่อการบริหารการพัฒนาตำบลให้ เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น					
4. สภาร่างกายมีความคล่องตัวในการ บริหารและการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่มากยิ่งขึ้น หลังจากได้รับการ ยกฐานะเป็นนิติบุคคล					
5. พ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ชนบท เจริญขึ้น การอพยพขยายถิ่นของกะ โนยลง เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิต ที่ดีขึ้น					
6. พ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ (การวางแผน/กำกับงาน) และการดำเนินการ (การช่วยเหลือ/รวมมือร่วมแรงกัน)					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
<p>7. พ.ร.บ.ฉบับนี้จะทำให้สภารាជบานด์สามารถพัฒนาองค์กรในค้านการบริหารจัดการ เป็นผลให้การพัฒนาสภารាជบานด์มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น</p> <p>8. ความล้มเหลวในการดำเนินงานของสภารាជบานด์ ส่วนใหญ่เกิดจากการไม่มีอิสระในการทำงาน</p> <p>9. พ.ร.บ.ฉบับนี้ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครองตนเองมากขึ้น</p> <p><u>3. รายได้และรายจ่ายของสภารាជบานด์</u></p> <p>1. เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่สภารាជบานด์ และองค์กรบริหารส่วนตัวอยู่ละ 2 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ไม่เหมาะสมต่อการนำไปพัฒนาตัวบานด์ แต่ควรกำหนดให้เป็นเงินอุดหนุนแก่สภารាជบานด์เป็นจำนวนที่แน่นอนในแต่ละปี เช่น 1 แสนหรือ 2 แสนบาท เป็นการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนที่ถูกต้อง และทำให้สภารាជบานด์สามารถพัฒนาห้องถิ่นของตนเองได้ตามความต้องการของห้องถิ่นอย่างแท้จริง</p>					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
2. การนำเงินอุดหนุนไปสร้างงานในชนบท จะทำให้ปัญหาการว่างงานลดลง และลดการหลบหนีไปเข้าสู่ชุมชนเมืองได้อีกทางหนึ่ง					
3. เงินอุดหนุนสภาพำบล (ไม่รวมรายได้จากการจัดเก็บภาษีและอื่น ๆ) ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของการพัฒนาตำบล					
4. เงินอุดหนุนยังน้อยกว่าที่ทำให้สภาพำบลพยายามเพิ่มศูนย์เรียนมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นอิสระจากรัฐบาลกลางได้มาก / เป็นการกระจายอำนาจการปกครองทองถินที่แท้จริง					
5. รายได้ของสภาพำบล ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด/เงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง/ และรายได้อื่น ๆ ตาม พ.ร.บ. เพียงพอต่อการนำไปพัฒนาตำบล					
6. สภาพำบลสามารถรายได้ และคำใช้จ่ายได้เอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ					

ความคิดเห็น	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่มี ความ เห็น	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
7. สภาตำบลสามารถจัดทำร่างขอ บังคับบัญชีประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างขอบังคับบัญชีประมาณรายจ่าย เพิ่มเติมได้เอง โดยไม่จำเป็นต้อง พึงพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ					
8. รายได้จากการเกี่ยวข้องกับการ พานิชย์ของสภาตำบล ควรกำหนดให้ เป็นรายได้ของสภาตำบลด้วย					
4. การกำกับดูแลสภาตำบล					
1. ไม่ควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบ สภาตำบลตามการเสนอของนาย อำเภอ เนื่องจากสภาตำบลมาจากการ เลือกตั้ง ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดมา จากการแต่งตั้ง ซึ่งขัดกับหลักการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย					
2. ควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทย เป็นผู้มีอำนาจสั่งยุบสภา ตำบลแทนผู้ว่าราชการจังหวัด					
3. การพัฒนาตำบล ไม่ควรให้ตัวแทน ของรัฐหรือข้าราชการมีอำนาจในการ ควบคุมกำกับดูแลมากเกินไป					

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายพินิจ ราชวัฒน์
วัน เดือน ปีเกิด 28 ธันวาคม 2499
สถานที่เกิด จังหวัดระยอง
ประวัติการศึกษา ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (รัฐศาสตร์)
คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, พ.ศ. 2522
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกรอง คณะรัฐศาสตร์
ญาติลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2539

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

พ.ศ. 2525-2527 : เจ้าพนักงานปกกรอง 3 ที่ว่าการอำเภอ
รัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์

พ.ศ. 2527-2529 : เจ้าพนักงานปักครอง 4 ที่ว่าการอำเภอ
ปทุมรัตต์ จังหวัดครอยอีด

พ.ศ. 2530-2534 : เก็บนักงานปักครอง 5 ที่ว่าการอำเภอ
เขาสมิง จังหวัดตราด

พ.ศ. 2525-2538 : เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 5 กองอาสา
รักษาดินแดน กระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. 2539-ปัจจุบัน : นักบริหารงานสุขาภิบาล 5 สุขาภิบาล
อ่าวอุดม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี